

Rasespesifikk avlsstrategi (RAS)
For
BOSTON TERRIER

Versjon 1

Gyldig t.o.m. 1.10.2021

**Norsk
Kennel Klub**
HUNDEEIERNES ORGANISASJON

Innholdsfortegnelse

Innledning	3
Generelt	4
Rasens historie; bakgrunn og utvikling	4
Overordnet mål for rasen	5
Rasens populasjon.....	5
Populasjonsstørrelse	5
Gjennomsnittlig kullstørrelse	5
Innavlsgrad.....	5
Matadoravl.....	5
Hanner og tisper brukt i avl.....	5
Innhenting av avlsmateriale fra andre land	6
Mål og strategi	6
Helse	6
Generell beskrivelse av helsesituasjonen i rasen	6
Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter	6
Atferd og mentalitet	11
Atferd	11
Evaluering av atferd.....	11
Atferd i forhold til rasestandard	11
Mål og strategi	11
Eksteriør.....	12
Eksteriør	12
Overdrevne eksteriørtrekk	12
Mål og strategi,BSI	12
Oppsummering	13
Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål	13
Plan for videre arbeid i klubben	13
Vedlegg.....	14

Innledning

Dette er den første utgaven av rasespesifikk avlsstrategi (RAS) for Bostonterrier i Norge. Det er vårt håp at alle oppdrettere vil bruke RAS i sin planlegging.

RAS er en handlingsplan som inkluderer rasens historie, populasjon, helse, mentalitet, adferd og eksteriør. RAS vil gi nyttig informasjon til alle Boston-eiere.

Bostonterrier klubb Norge har på oppfordring fra NKK blitt bedt om å igangsette dette arbeidet for rasen for å bevisstgjøre oppdretterne om viktigheten av avlsarbeidet for rasen og at oppdretterne arbeider mot samme mål.

Målet er å avle funksjonelle og sunne Bostoner, etter FCI standard og med et typisk temperament for rasen.

Bostonterrier skal kunne leve et langt og lykkelig liv til fordel for hunden og sine eiere.

Bostonterrier er blitt stadig mer populær de siste årene. Mange nye oppdrettere har kommet til og det er derfor viktig at klubben har en avlsstrategi med gode retningslinjer for oppdrettere og hannhundeiere.

RAS er et levende dokument som må oppdateres og justeres i årene fremover. Det skal med tiden inneholde en del statistikk og materiale som klubben må tilegne seg ved det arbeide den gjør. (Vi er en ung klubb som ikke har utarbeidet dette men vil starte det så snart det er mulig).

Det kan være ting med rasen som ikke er nevnt i første versjon. Derfor vil vi sette pris på tilbakemeldinger slik at vi kan øke kvaliteten på RAS og inkludere eventuelle andre utfordringer i neste versjon.

Deler av dette dokumentet er laget av en gruppe bestående av Frode Jevne, Lene Frydenlund Arnesen og Tone Aaseth Sween startet med utarbeidelsen av en skisse for hva som bør være med i et RAS dokument.

På medlemsmøte 3.juni 2016 under Boston Spesialene i Hokksund ble det bestemt at det sittende styre skulle gjøre ferdig 1. versjon som skal sendes ut på høring og godkjennes på årsmøte i 2017.

Generelt

Rasens historie; bakgrunn og utvikling

Bostonterrieren er skapt ved at en gruppe hundeentusiaster i og omkring Boston, Mass. USA, og enkelte begynte og enkelt begynte å tenke på hundeval. Ikke så mye på raserenhet og eksteriør uten å tenke på andre spesielle bruksegenskaper. Hundemobbing hadde lenge vært en populær folkesport, og det gjaldt å eie hund som hadde kraft, hurtighet og styrke.

Så fant man fram til en krysning mellom Bulldogg og noen enkelte terrierrasen ga god uttelling. En kraftig høy bent hanhund på ca. 14,5 kg kom til en Mr. Hooper omkring 1865. Han kalles i historien for Hooper's Judge og ansees være begynnelsen på engelsk bulldogg og en slags bullterrier, som i sin tur var et produkt av bulldogg og gammel engelsk terrier. Senere fantes den i to fargevarianter, hvit og sort og tan. Denne innblandingen av den hvite fargen fra begge sider har spilt en stor rolle ved utformingen av bostonterrierens karakteriske utseende.

Hvordan den målrettede avlen egentlig tok form mellom 1870 og 1890 vet vi dessverre alt for lite om. Vi kan ane at en betydelig del av avlsmaterialet under denne tiden fulgte med utvandrerne fra England. Alt ettersom hundemobbingen sluttet, innstilte man seg for å avle på den blivende bostonterrierens øvrige positive egenskaper som selskapshund.

Det ble konsentrerte seg om kun innavl for å minske størrelsen og få en mer homogen rase.

Så kom det en dag i 1891, at en mengde entusiaster i og omkring Boston, medlemmer av The Boston Bulldogg Club, samles for å bli enige om en standard og søke om tilslutning til Amerikanske Kennelklubben. Fra å kalles Round-headed Bulldogg, Boston Bulldogg, Toybulldogg, ble de enige om å kalle rasen for The Boston Terrier, som ble godkjent av AKC 1893.

Under de nærmeste 15 årene deretter fortsatte de hengivende arbeidet med rasens utbredelse, og gjøre den stadig mer populær og under årene 1920 til 1939 lå den på første eller andre plass blant Amerikas mest populære raser. Fra 1920 og til og med 1953 registrerte de 301201 bostonterrier. Årlige registrering i USA er på ca. 15 000.

Bostonterrier er livlig, meget intelligent, glatthåret, kort hodet, kompakt bygget, kort hale og velbalansert. Fargene er brindle, seal eller sort med velplasserte hvite tegninger. Hodet skal være i proporsjon til hundens størrelse, intelligent uttrykk. Kort og samlet kropp. Sterke velvinklede ben, kort hale. Ingen detaljer skal være fremtredende at de forstyrrer proporsjonene. Skal gi inntrykk av beslutsomhet, styrke, energi og stil. Holdningen ledig og elegant. God fordeling mellom de fargede partier og hvite tegninger kjennetegner en god representant for rasen. Ved bedømmelse av helhetsinntrykket skal det tas spesielt hensyn til balanse, uttrykk, farge og hvite tegninger i forhold til andre detaljer. Den linjerene korte kroppen i kombinasjon med det karakteriske kvadratiske hode og kjeve sammen med øyenfallende tegninger har resultert i en meget nett og sjarmerende amerikansk original. Den eneste tydelige forskjellen mellom kjønnene er at tispene er noe finere bygget enn hannhunden. (ref. rasestandard NKK)

I Norge ble Norsk Bostonterrier klubb startet 1. januar 2010.

Overordnet mål for rasen

Påse at avl av Boston skjer i ønsket retning i henhold til FCI standarden, både når det gjelder rasestandard, bruksegenskaper og sunnhet, samt bidra til å fremme utviklingen av fysiske og psykisk sunne og sosialt veltilpassede individer.

Rasens populasjon

Populasjonsstørrelse

Antall registreringer fra 2004 og frem til i dag, har vært økende og gjennomsnittet i denne perioden ligger på 103 registreringer pr. år. Fra 2010 kan man se en stor økning i antall registreringer, og antallet er rundt 150. Importene er inkludert i disse tallene. Ut fra tabellene ser vi en positiv populasjonsutvikling med tanke på popularitet. Vi leser også at flere hunder brukes i avl.

Antall Reg./år	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Antall kull	17	10	19	23	28	31	40	42	47	37
Tisper	32	21	38	31	49	53	70	71	67	70
Hanner	24	22	31	51	47	45	79	78	86	66
Totalt	56	43	69	82	96	98	149	149	153	136

Gjennomsnittlig kullstørrelse

År	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
Antall kull	17	10	19	23	28	31	40	42	47	37
Antall valper	56	43	69	82	96	98	149	149	153	136
Gjennomsnittlig kullstørrelse	3,3	4,3	3,6	3,6	3,4	3,2	3,7	3,5	3,3	3,7

Kullstørrelsen er relativt stabil fra år til år og ligger på omtrent 3,6 valper/kull.

Innavlsgrad

Gjennomsnittlig innavlsgrad for 2015:

40 norskoppdrettede har vi innavlsgrad på 1,552

11 importerte har vi innavlsgrad på 1,705

Totalt på 51 kull innavlsgrad på 1,561

Tallene viser at vi ikke har problemer med for høy gjennomsnittlig innavlsgrad i rasen, ettersom vi er godt innenfor NKKs anbefalte maks grense på 2,5% (for gjennomsnitt for rasen). Vi vil følge med i kommende år.

Matadoravl

Vi kjenner ikke til at det har forekommet matadoravl i klubben. Klubben bør ha en oversikt over antall parringer med hvilke hannhunder som er brukt. Oppdretterne sender oppgave til klubben. 4 hannhunder har overskredet den anbefalte grensen på 33 avkom.

Hanner og tisper brukt i avl

Det skal utarbeides en oversikt over antall tisper og hannhunder som er brukt i avl per år. Dette vi gi oss verdifull informasjon om hvor flinke oppdrettere er til å fordele kullene på flere ulike hunder, samt i hvor stor grad man klarer å bruke omtrent like mange hannhunder og tisper. En hannhund bør ikke ha flere avkom en 25 % av det gjennomsnittlige antall registrerte valper pr. år under den tiden hunden er i avl.

Antall norske registrerte avkom bør ikke overstige 20 stk. under hannhundens levetid, og må aldri overstige 33 avkom (tilsvarende den såkalte 5%-regelen).

Beskrivelse av kortsiktige og langsiktige mål

Det er et mål å holde gjennomsnittlig innavlsgrad så lav som mulig så ingen kull skal overskride 5,0%. Videre er det et mål at matadoravl må unngås. Begge målene er nedfelt i klubbens Etske grunnregler.

Innhenting av avlsmateriale fra andre land

2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013
1t	6t 3h	3t 2h	5t 2h	1t 4h	4t 2h	1t 4h	2h	4t 1h	6t 3h

For avl av Boston terrier er det viktig å bringe inn nytt avlsmateriale for å øke det genetiske mangfoldet, og i løpet av de siste 5 årene har 27 hunder blitt importert til Norge. Om alle disse har blitt brukt i avl er uvisst, men trenden viser at villighet til å importere er til stede og det er forståelse for at rasen hele veien trenger nytt blod for utviklingen av rasen.

Mål og strategi

Få mer oversikt over hvilke hunder som brukes i avl.

Helse

Generell beskrivelse av helsesituasjonen i rasen

Utvalget som har sittet med dette dokumentet har en total opplevelse av at Boston Terrier er generelt en sunn og frisk rase med noen utfordringer. Det kan være at vi har et feilaktig bilde på helsetilstanden fordi vi ikke har et innrapporteringssystem bortsett fra patella og øyelysning. Så en målsetning vil være å gjennomføre en helseundersøkelse for å kartlegge de evt. utfordringene rasen har. Denne undersøkelsen skal utvikles i samarbeid med medlemmene av klubben og besvarelsene skal selvsagt baseres på gjensidig tillit. Et mål for oss alle er å bevare rasen vår sunn og frisk slik at vi i dag og fremtidige generasjoner kan få leve med en Boston Terrier.

Forekomst av helseproblemer, sykdommer og/eller defekter

Øyne.

Det finnes to former for katarakt hos boston terrier.

Juvenil katarakt og katarakt som oppstår senere i livet.

Både øyelysningsresultater (sen katarakt) og DNA-resultater (juvenil katarakt) registreres i NKKs database

Dogweb, og er offentlig tilgjengelig på nett.

Juvenil katarakt/grå stær

Avlshunder skal DNA-testes for juvenil katarakt med mindre man kan si sikkert at de er frie fordi begge foreldrene er registrert med resultat fri på Dogweb. Etter tre generasjoner bør man uansett teste på nytt for å være på den sikre siden.

Øyelysning av valper når de er 8 uker er ikke nødvendig dersom begge foreldre er DNA-testet. Man kan pare enten to frie hunder eller man kan pare en bærer med en fri. Det er viktig at minst av en av hundene i kombinasjonen er helt fri. Affiserte individer bør ikke brukes i avl. Dersom man avler på hunder som ikke er DNA-testet må man øyelyse avkommene ved 8 ukers alder. Som bærere av juvenil katarakt regnes de som enten har fått DNA-resultat bærer, eller har foreldre eller avkom som har fått påvist juvenil katarakt.

Nedarvet fri i 3 generasjoner forutsatt at man bare bruker hunder som er fri hele tiden.

- 1 generasjonen - DNA-testes og ansees fri for juvenil katarakt
- 2 generasjonen - ansees fri for juvenil katarakt
- 3 generasjonen - ansees fri fra juvenil katarakt
- 4 generasjonen – DNA-testes for juvenil katarakt

Sen katarakt

Avlsdyr øyenlyses for sen form av katarakt maksimalt 1 år før parring

Det er ønskelig at alle Boston terriere øyenlyses som voksne, først ved 1 års alder, så ved 5 års alder og deretter hvert år. Avlsdyr bør øyelyses årlig og maksimalt 1 år før paring. Målet er å finne linjer som er fri fra katarakt og forsøke å kartlegge arvinggangen for sen form av katarakt.

Hunder med katarakt skal i utgangspunktet ikke brukes i avl. Unntak kan likevel gjøres for hunder som ved 4 års alder hadde øyne uten anmerkning, men som ved 5 års alder eller senere får konstatert milde former for katarakt («prikker»). For tisper forutsetter et slikt unntak at hun er selvvalpende.

Motivet er at den allerede smale avlsbasen i rasen ikke skal minskes ytterligere. Om katarakten ved senere øyenlysning økes til moderat eller verre, bør ikke hunden brukes i avl.

Om katarakt og dens arvelighet ikke kan bedømmes/konstateres bør hunden ikke brukes i avl før det har gått 1/2-1 år og ny øyenlysning utføres.

Patellaluksasjon.

Boston Terrieren kan få patellaluksasjon. Patellaluksasjon innebærer at kneskålen (patella) flytter seg (lukserer) fra sin normale posisjon.

Det finnes to former av patellaluksasjon. Den vanligste formen er når kneskålen glir ut av sin posisjon og havner på innsiden (medialt) av kneleddet. Den andre formen er når kneskålen havner på kneets utside (lateralt). Det finnes mange ulike baken omliggende årsaker til patellaluksasjon. Et vanlig symptom er at hunden halter. I de fall luksasjonen er permanent har kneskålen låst seg i sin posisjon og de hundene får en typisk, haltende gange. Hunden må kontrolleres av godkjent veterinær som har spesialkompetanse for slike skader. Patellaluksasjon er med stor sikkerhet arvelig, men arvegangen er vanskelig å fastslå. Vi skal kun bruke hunder i avl med kjent knestatus. Ideelt sett bør man kun avle på hunder som er fri for patellaluksasjon, men hunder med grad 1 godkjennes også.

Trange neser og luftveier

Enkelte Boston Terriere har trangere luftveier og et symptom på det kan være snorkelyder hos den våkne hunden eller overdreven snorking når hunden sover. Litt snorking hos en sovende hund betyr likevel ikke at hunden nødvendigvis har et helseproblem (jmfør oss mennesker).

For å redusere problemer med trange luftveier og/eller overdreven snorking må man avle på hunder som ikke har disse problemene.

Epilepsi

Det er forkommet epilepsi på rasen men det er ikke noe problem som er registrert. Dersom noen skulle kjenne til tilfeller ber vi om at opplysninger sendes klubben for registrering.

Kreft

Vi har ikke registrert kreft som raselidelse men vi har mottatt 3 henvendelser om kreft i jur. Den vanligste årsaken til at eldre hunder dør er kreft. Studier viser at opptil 50% av alle hunder som blir 10 år eller eldre dør på grunn av en eller annen form for kreft. Vi ber om at folk som erfarer dette rapporter dette til klubben, slik at vi kan registre type kreft å ha dette i fremtidige statistikker.

Hemivertebrae

Det er rapportert om to individer med lammelse på grunn av denne lidelsen, som skyldes avvik i ryggvirvler.

Nyresten

I tillegg til kjente problemer som vi har fått oversikt over gjennom helseundersøkelse, viser undersøkelser i Storbritannia at om lag 20% av de DNA testede hundene i rasen er bærer eller rammet av HUU (Hyperuricosuria).

Hos rammede hunder vil urinsyre kunne oppløses lett i urin og akkumuleres. Den over drevende mengde urinsyre danner krystaller som fører til nyresten (krystaller, som kan kreve operasjon).

Den registrerte forekomsten kan avvike fra den reelle forekomsten ettersom et lavt antall hunder så langt er testet.

Sykdommen er beskrevet med en autosomal recessiv nedarving. Dette betyr at en hund må arve to kopier av et unormalt gen (et fra sin mor og et fra sin far) for at helsen skal bli berørt. En hund som arver bare en kopi av det unormale genet (fra sin mor eller far) vil ikke ha noen tegn på sykdommen, men vil være bærer, og kan videreføre genet til avkom. Endringene i urinen er generelt til stede fra fødsel, men det tar vanligvis litt tid før det dannes krystaller og kombineres i steiner som skaper problemer. Oftest vil problemene oppstå mellom tre og seks års alder. Siden det finnes en tilgjengelig DNA test for lidelsen, og det er en autosomal recessiv nedarving er det enkelt å unngå rammede valper så fremt det blir testet. Nyresten og krystaller finnes i rasen, og det er individer som er operert.

Syringomyelia (SM)

Det er rapportert om to individer som er avlivet på grunn av denne lidelsen, men det er ingen stor utbredelse i rasen.

Dette er en sykdom som skyldes væskefylt hulrom (syrinx) i ryggmargen. Symptomer på sykdommen starter normalt innen hunden er 3 år. Man kan merke de første symptomene ved 1-11/2 års alder, især på de som er hardest rammet. Det hyppigst forekommende og mest karakteristiske symptom på sykdommen er vedvarende kløe på typisk den ene siden av hode, skulder- eller halsregionen. Det er nettopp dette symptomet som får eieren til å oppsøke dyrlege.

Tilstanden kan ofte forveksles med allergi, skade i ryggen og øreproblemer.

Atopi/Allergi

Hudproblemer er den vanligste årsaken til at eiere oppsøker veterinær. Det vanligste symptomet er mer eller mindre intens kløe. Diagnosen er ofte vanskelig å stille. Samme hudsykdom kan se forskjellig ut hos ulike individer, men sykdommer med ulike årsaker kan se like ut på pasientene. Ofte sees best de sekundære forandringene, som skyldes at hunden klær seg: håravfall, flass, sår, skorper, fortykket hud og hudinfeksjoner.

Det kan være et møysommelig arbeid å finne årsaken. Første steg blir å utelukke parasitter. Ofte lykkes det ikke å stille en eksakt diagnose, og hunden blir satt på generell kløedependende behandling. En vanlig årsak til kløe er *atopi*, en kløende hudlidelse som skyldes allergisk reaksjon på noe hunden puster inn. Allergenet kan for eksempel være pollen, muggsopp, husstøvmidd eller dyreepitel. Kløen angår særlig hode og labbene, og symptomene melder seg oftest før hunden er 3 år gammel. Atopi har en arvelig bakgrunn.

Førrallergi (matallergi) kan gi utslag sammen med andre allergier eller alene, og er en allergi mot ett eller stoffer i hundens mat.

Videre finnes allergi mot lopper og utøy, samt kontaktallergi (berøringsallergier) som ikke er fullt så vanlig.

Cushings

Cushings sykdom er en hormonell lidelse og et resultat av overdreven produksjon av hormonet kortisol i binyrebarken. Sykdommen er vanligst hos eldre hunder.

Hunden har to binyrer, som består av binyremarg og binyrebark, og ligger i buken rett foran nyrene. Dette er også en av de viktigste kjertlene i kroppen for de produserer livsviktige hormoner (kjemiske stoffer). Binyrene spiller en viktig rolle i hundens kropp. Disse produserer mange type hormoner, men det er overproduksjon av kortisol som er årsaken til cushings lidelse. Denne overproduksjonen skyldes svulster i binyrebarken eller i hypofysen. Binyrene styres av hormoner som skilles ut fra hypofysen. Hypofysen er en kjertel på størrelse med en fingertupp som sitter festet til hjernen. Kortisol regulerer stoffskifte, opprettholder kroppsvekt, huden, helsen osv. og nivået av kortisol i kroppen avhenger av ulike situasjoner. Det kan da også nevnes Addisons sykdom er det motsatte av Cushings, dvs., at binyrene produserer for lite kortisol.

Sykdommen er som sagt vanligst hos middelaldrene til eldre hunder, rundt 8-11 år gamle. Det er i tillegg noen raser som har flere forekomster en andre, deriblant noen terrier raser og pudler som også nevnes en del ved Addisons sykdom.

Årsak:

Rundt 85-90% av tilfellene kommer av overstimulering av binyrene, som da er vanligvis forårsaket av godartete svulster i hypofysen. Fordi det er vanskelig med kirurgi i hjernen, så opereres denne sykdommen sjeldent. Svulsten i seg selv er ikke farlig og den vil heller ikke bli så stor at den forårsaker problemer, men svulstene forstyrrer informasjonen som styrer produksjonsmengden.

Mange hundeeiere vil ikke mer symptomer ved Cushins sykdom. Det er hårfallet som ofte gjør at eieren oppsøker veterinær Hundeeieren bør derfor observere oppførselen og utseende hos hunden og dra til veterinær så tidlig som mulig dersom man merker noe unormalt.

Cushings sykdom hos hunder kan behandles, og hunden kan ha god livskvalitet videre i årene fremover. Hvis sykdommen forblir ubehandlet kan det føre til alvorlige konsekvenser som leversvikt, hjertesvikt, diabetes, nevrologiske lidelser, infeksjoner osv.

Den eneste måten å forebygge sykdommen på er å ikke avle på disse linjene.

Det er registret om sju individer med denne lidelsen blant våre Boston Terrier.

Mål

- Å beholde den gode helsestatusen på rasen
- Å kartlegge og følge utviklingen av helsetilstanden i rasen.
- Og følge opp øyelysning og patellastatus regelmessig (årlig).

Strategi

- Å samle informasjon om helseproblemer.
 - Å publisere fakta på hjemmesidene og i Boston nytt om endring i helsetilstanden.
- Det må innhentes opplysninger om det finnes reproduksjonsproblemer ved parring og fødsel (parring/inseminasjon).

Atferd og mentalitet

Atferd

Til tross for sitt utsende er Boston meget vennlig vesen. De er også meget hengivne, men kan være veldig sta. Den elsker å være midtpunkt og «klovn».

Oppdrettere har gjennom mange år arbeidet for at Boston skal ha et fint temperament, og derfor er Boston i dag en svært vennlig hund. På grunn av deres vennlige natur, er de kjent for å gå veldig godt sammen med barn, samt andre hunder og kjæledyr.

Boston kan være vaktstom, men er ikke særlig egnet som vakthund, da mange av de som kommer på besøk, kommer for å kjele og snakke med dem.

Boston kan trives i både i hus og leiligheter grunnet dens størrelse.

Å si at Boston er doven, er misvisende påstand. På grunn av deres egenrådighet og stahet, velger de å prioritere om aktiviteten har noen hensikt.

De behøver daglig mosjon slik som alle andre hunder, men passer godt til mindre aktive personer.

De hisser seg sjelden opp, bjeffer sjelden uten grunn. Man må være litt ekstra tålmodighet ved lydighetstrening, men med belønning i form av mat eller leker kommer man langt.

Til tross for at rasen er en selskapshund, er Boston også fine på agility og lydighetsprøver.

Evaluering av atferd

Det er i dag ikke noen kjente atferdsproblemer på rasen i sin helhet. Boston er hengivende familiehunder, og er kjent for å være mentalt stabile.

Som alle raser kan det forekomme individer med problem atferd slik som overdreven frykt, men dette er svært sjelden i rasen.

Atferd i forhold til rasestandard

I standarden så står det at Boston skal være vennlig og livlig, ha godt gemytt og høy intelligens som gjør den til en enestående selskapshund.

Vi vet at rasen vår tilfredsstiller disse krav til god atferd og temperament.

Vi skal alltid ha fokus på denne egenskapen i framtidig avl.

Mål og strategi

Hunder med uønsket mentalitet bør velges bort.

Oppdrettere og Boston-eiere må ha stort fokus på avlshunders mentale helse, ettersom mentalitet er svært arvelig.

Man ønsker å avle Boston terriere med rasetypisk mentalitet, som fungerer godt i både familien og samfunnet rundt.

Eksteriør

Eksteriør

Vi må gjøre alt som er mulig for å ivareta Boston Terrieren som en sunn og funksjonell hund, som er og blir slik som rasestandarden.

Standarden ble revidert i FCI den 24.06.2014 og ble en mer utfyllende under beskrivelse av feil. Det står i dag; hvor alvorlig feil er, skal graderes etter hvor stort avviket er i relasjon til rasebeskrivelsen og dets effekt på hundens helse og velferd.

Trange nesebor ble et viktig nytt kulepunkt under feil.

Høyt fokus på hundens sunnhet i dens helhet er et overordnet mål for oppdrettere. Det er mye som er viktig, å ha fokus på videre arbeid i forvaltningen av Boston Terrier.

En Boston er en atletisk og aktiv hund som skal ha sunne funksjonelle forutsetninger for å være det den er, å ha en sunn funksjon.

Overdrevne eksteriørtrekk

BSI står for «Breed Specific Instructions regarding exaggerations in pedigree dogs», og er et program som går ut på at eksteriørdommere skal ta hensyn til overdrevne eksteriør- og mentaltrekk som kan påvirke hundens funksjonelle helse.

Sentralt i **BSI** står de generelle kravene til funksjonalitet, som skal være oppfylt hos alle hunder uansett rase.

- Pust: Alle hunder skal puste ubesværet, også under bevegelse
- Øyne: Alle hunder skal ha øyne uten tegn til irritasjon
- Hud: Alle hunder skal ha frisk hud uten tegn på irritasjon
- Tenner og bitt: Alle hunder skal ha friske tenner og bitt beskrevet i standarden. Feilplasserte tenner som skader tannkjøttet eller ganen er diskvalifiserende feil.
- Ingen hunder skal være overvektige
- Pelsen skal ikke være så omfangsrik at den plager hunden eller påvirker hundens bevegelsesfrihet.
- Alle hunder skal bevege seg naturlig uten synlige anstrengelser eller smerte
- Alle hunder skal ha en mentalitet som tillater at de fungerer i samfunnet. Rasetypisk atferd må tas hensyn til og tillates, men overdrevet eller skarp atferd er ikke ønskelig. Aggressivitet og panisk fluktatferd kan aldri tolereres og skal gis premiering 0.

For Boston terrier er følgende punkter nevnt spesielt:

1. Generell bygning: Vær oppmerksom på for kort kropp, karperyg, forkortet hale, for kort og flat snute, stort og grovt hode.
2. Pust: Vær oppmerksom på problemer som kan være knyttet til trange luftveier, trangt svelg og/eller brystkasse, samt trange nesebor.

Se etter sunn pust, korrekte hoder/skaller og hundens proporsjoner.

Mål og strategi

Det er et mål å redusere Boston Terrieren sine helseutfordringer.

Strategien for å nå dette målet er å få gjennomført en helseundersøkelse og få kartlagt hvilke sykdommer som finnes.

Velge avlsdyr som utfyller hverandre og oppfyller kravene til rasestandarden, både når det gjelder eksteriør og mental helse.

Prioritering av viktige kortsiktige og langsiktige mål

Velge avlsdyr som utfyller hverandre og oppfyller kravene til RAS, både når det gjelder eksteriør, helse og mentalitet.

Beholde Boston Terrierens sine gode egenskaper som familiehund med typiske eksteriørtrekk i henhold til standarden.

Jobbe for at rasen skal ha en bred genetisk variasjon, være så friske som det er mulig og redusere hyppigheten av keisersnitt.

Rasen skal være sosial med folk og et normalt forhold til andre dyr. Den skal være selvsikker, åpen og alert uten aggresjon og frykt.

Plan for videre arbeid i klubben

Lage statistikker og få bedre oversikt over avl og eventuelle helseproblemer.

Gjennomføre helseundersøkelse i løpet av en 3 års periode.

Sørge for at alle oppdrettere og andre Boston eiere blir kjent med RAS-rapporten, og igjen hjelper styre i Boston Terrier Klubben med å samle inn opplysninger om helsetilstand.

